

تاثیر برخی از تیمارهای شیمیایی و انبار سرد بر روی ماندگاری دو رقم گل بریده داودی 'White brietner' و 'Yellow brietner'

امراه نبی گل^۱، روح انگیز نادری^۲، مصباح بابالار^۳ و محسن کافی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده کشاورزی کرج

۲- استادیار دانشکده کشاورزی کرج- دانشگاه تهران

۳- دانشیار دانشکده کشاورزی کرج- دانشگاه تهران

به منظور معرفی بهترین تیمار شیمیایی و روش نگهداری مفید برای گل داودی آزمایشی طراحی شد که طی آن از دو رقم گل داودی به نامهای Yellow brietner و White brietner استفاده شد. این آزمایش بصورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی مورد بررسی قرار گرفت. تیمارهای شیمیایی در این آزمایش شامل: اسید سیتریک در دو سطح (۳۵۰ و ۲۵۰ میلی گرم برلیتر)، اتانول (۴ و ۶ درصد)، بنزیل آدنین (۷۵، ۵۰ و ۱۰۰ میکرو مولار)، کلرید کبالت (۱۰۰ و ۲۰۰ و ۳۰۰ میلی گرم برلیتر) و سولفات آلومینیوم (۱۰۰، ۵۰ و ۱۵۰ میلی گرم برلیتر) که همه این تیمارها دارای ساکارز ۴ درصد نیز بودند با تیمار شاهد که فقط شامل آب مقطر بود مورد مقایسه قرار گرفتند. این طرح به سه روش (۱) نگهداری در سرد خانه و سپس انتقال به محیطی با دمای بالا، (۲) تیمار طولانی مدت (استاندارد) و (۳) تیمار کوتاه مدت (پالس) انجام شد. طول عمر گل های بریده، میزان کلروفیل، وزن خشک و وزن ترشاخه های بریده، تولید اتیلن و میزان جذب آب در بین تیمارها مقایسه شد. نتایج آزمایش نشان داد که روش نگهداری در سرد خانه ۴ درجه سانتیگراد به مدت سه هفته یک روش مناسب برای نگهداری گل داودی است. و همچنین روش تیمار بلند مدت بهتر از روش تیمار کوتاه مدت است. در بین تیمارهای شیمیایی ماده هیدروکسی کینولین سترات بیش از سایر مواد عمر گل های بریده را افزایش داد. در بررسی تولید اتیلن مشخص شد که این دو رقم هیچ اتیلنی در طی ۲۴ ساعت تولید نمی کنند و از نوع گل های نافرآور هستند.

کلمات کلیدی: داودی، ماندگاری، اتیلن، کلروفیل، انبار سرد